

İçindekiler

Takdim.....	7
Giriş Yerine	
Mâniler, Türküler, Destanlar.....	9
Mâniler	15

Çocukluğumda belki sekiz yaşında idim. Bir kına gecesini temaşaya gitmiştim. Gelin hanım elleri, ayakları kınalanmış, gözleri sürmelenmiş, yüzü yazılmış, giyinmiş, kuşanmış bir tavus olmuş. Bir sandalye de süzölmüş oturuyordu. Derken oğlan evinden gelinciler, yani kadınlar geldiler. İçlerinden mâni bilenler birkaç mâni söyledi. Fakat bir tanesi acı mâni okudu. Gelin hanım ağladığı gibi başkaları da ağladılar. Meğerse kız öksüz imiş. Okunan mâni şu 14[2] idi:

Kekliğim seker ağlar
Tüyünü döker ağlar
Anasız gelin olan
İçini çeker ağlar

Kızın o halini gören kadınlar mâni söyleyen kadını ayıpladılar:

“Kadın dilin tutulsun, buldun buldun da bu mâniyi mi buldun? Yavrucağın gönlüne dokundun, yarasına tuz attın!” dediler. Ben de bu mâniyi o zaman ezberledim.

Kilisli Rifat Bilge